

ملیّت‌ها و آداب و رسوم آنان

کلیسای بزرگ هنوز هم سعی می‌کنند تاریخ اسلام را در آلمان انکار کنند. آنان چنین می‌گویند: «اسلام در دهه‌های غربی همراه اتباع خارجی مسلمان و خانواده‌های

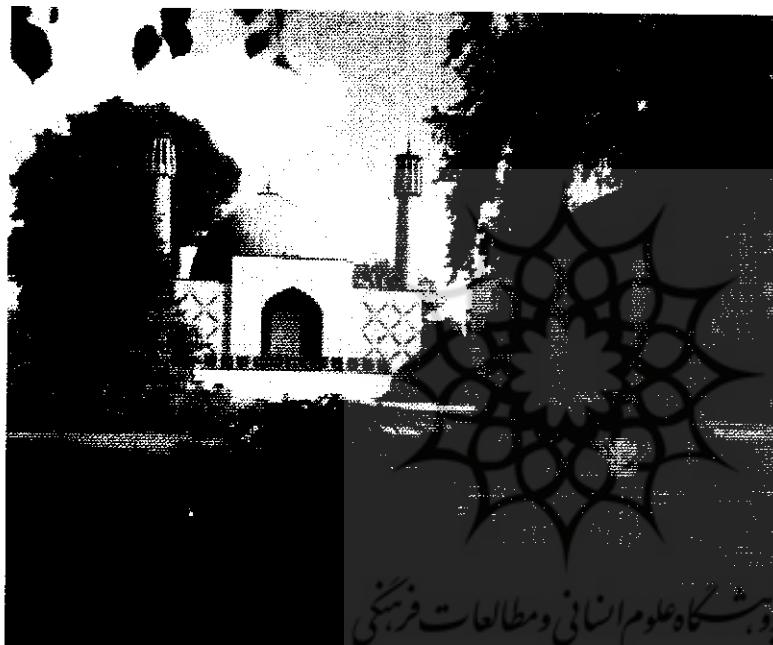
وججه شایسته و مثبتی در اجتماع بوده‌اند لکن به جهت مهاجرت مسلمانان سایر کشورها و حضور آنان در اروپای غربی وجوهه و تصویر کلی مسلمانان چندان

اسلام در اروپا چهره‌های متعدد و گاه متضادی دارد که این امر ناشی از تحولات متعددی است که در زمینه اجتماعی و سیاسی رخ داده و عوامل دیگری همچون مسائل فرهنگی، ملی یا قومی در آن تأثیر فراوان داشته است. به طور کلی دو بخش کاملاً متمایز در اروپا به‌چشم می‌خورد:

۱. در اروپای شرقی و جنوبی ما شاهد یک اسلام خودآگاه و باساده هستیم که دارای سنت‌ها و فرهنگ‌هایی هستند که بیش از ۴۰۰ سال سابقه دارد. مسائل ملی در برخی از کشورها با اسلام توأم شده است که در این ارتباط باید به حوادث خونین و وحشتناکی که در یوگسلاوی رخ داده است اشاره کرد.

۲. در اروپای غربی اسلام دین افراد مهاجری است که از کشورهایی مانند شمال آفریقا، بالکان، خاورمیانه و خاور نزدیک و آسیا به اینجا آمده‌اند. امروزه وجه و چهره‌ای که از نظر اجتماعی در مورد این قبیل گروه‌های اجتماعی به وجود آمده صرف‌نظر از موارد استثنایی عبارت از آن است که اسلام دین افرادی است که وطن خود را از دست داده‌اند، از فرهنگ کشور خود منقطع شده و از نظر اجتماعی از محرومیت نسبی برخوردارند.

اگر چه در برخی از کشورهای اروپای غربی از قریب ۲۰۰ سال پیش انجمان‌ها و مساجد و اجتماعات اسلامی وجود دارد اما این وضع تغییر چندانی در تصویر کلی که از اسلام وجود دارد نمی‌دهد، در حالی که اتباع اصلی کشورهای اصلی غربی که به اسلام گرویده‌اند از اشاره متوسط و یا مرفه جامعه بوده و در ذمراه گروه‌های تحصیل کرده و با سواد جامعه محسوب می‌شوند. بنابراین باید گفت اگرچه مسلمانان بومی اروپای غربی خود دارای

ویژگاه‌های علم اسلامی و مطالعات فرنگی

آنان به آلمان آمده است و هر چند که اسلام در سیزده آن است که به سوی یک جامعه دینی در کشور ما تبدیل شود ولی همچنان چهاره یک ملت و فرهنگ بیگانه را برای خود حفظ کرده است. همین موضوع در پیامی که از طرف کلیساها پرورستان به مناسبت عید رمضان به عنوان مسلمانان در تاریخ ۲۵ روزی ۱۹۸۴ داده شد، ذکر شده است.

باید دانست فرهنگ مسلمانانی که به اروپای غربی آمده‌اند هرگز یکسان نیست. به عبارتی آن میراث فرهنگی اسلامی که اکنون در آلمان، اتریش و سویس مشاهده می‌شود عمده‌تاً چهاره فرهنگ عثمانی را دارد در حالی که غالب مسلمانان ساکن

مناسب نیست. بنابراین باید گفت امروزه غالب مراکز و اجتماعات اسلامی اروپای غربی چهاره تعیین‌کننده آن توسط مسلمانان مهاجر ترسیم شده است. از طرفی این موضوع که این افراد به هر حال انسان‌هایی هستند که غیر مسیحی هم می‌باشند بی‌تأثیر نیست. شاید ذکر مسائل زیر موضوع را بهتر روشن کنند:

از سال ۱۹۸۴ معلوم گردید که کنگره جهانی اسلام در آلمان از نظر حقوقی جانشین آن سازمان مادری است که از مسلمانان مهاجر پیش از جنگ جهانی به این کشور آمده‌اند. اماً قابل توجه است که کارشناسان اسلام‌شناس از جانب دو

فرانسه از شمال آفریقا آمدند و مسلمانان ساکن انگلیس از قاره هند و کشور پاکستان هستند. همچنین در کشورهای اسکاندیناوی، بلژیک، هند و لوکزامبورگ ترک‌ها نیز اکثریت را تشکیل می‌دهند، اما این هرگز به این معنی نیست که آنان از نظر فرهنگی در جامعه تعیین کننده هستند. در

کشور فرانسه مسلمانان از بالاترین حقوق ملی برخوردار بوده و فرهنگ اسلامی خود را ثبت کردند. مشابه همین وضع در انگلستان وجود دارد اما این وضع در مورد مسلمانان دیگر کشورهای اروپایی به این‌گونه نیست بلکه موقعیت آنان به علت وجود مقررات مربوط به اتباع بیگانه محدود شده است. به عبارتی می‌توان گفت تدریجاً آنان به عنوان اتباع درجه دوم این کشورها تبدیل شده‌اند.

از نظر اجرای وظایف دینی و مراسم نیز مسلمانان با یکدیگر متفاوت هستند. هر چند ۹۶ درصد از مسلمانان اروپای غربی اهل تسنن می‌باشند، با این‌همه آداب و رسوم آنان به طور عمده وابسته به نوع آداب و رسومی است که در کشور خودشان اجرا می‌شود.

در آلمان فدرال می‌توان گفت آداب و رسوم مسلمانان حنفی حاکم است در حالی که در فرانسه مالکی‌ها اکثیریت را دارند. در اروپای جنوبی کشورهای اسکاندیناوی، انگلیس و سه کشور هند، بلژیک و لوکزامبورگ گروه زیادی از مسلمانان شافعی و حنبلی هم مشاهده می‌شوند. بنابراین ما در اروپای غربی با طبق و سیعی از مسلمانان پیرو مذهب تسنن رویرو هستیم. علاوه بر آنها مسلمانان محافظه‌کار و یا بنیادگرا و نیز گروه کوچکتری از شیعیان وجود دارند که آداب و رسالت‌های خاص خویش را دارند.

رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - آلمان

به نقل از سرویس خبرگزاری آلمان، اتحادیه دانشمندان زبان‌شناس آلمان بنام Philologenverband طی پیامی به منظور حفظ آینده جوانان، خواستار مبارزه با خودخواهی، عدم تفاهم و بی‌علاوه‌گی‌ها شد. این اتحادیه اعلام کرد این مسائل از جمله مشکلاتی هستند که ما باید با آن دست و پنجه نرم کنیم و این‌کار فقط از طریق اتخاذ یک سیاست جدید آموزشی و در سطح مدارس میسر است.

آقای دارنر (Durner) در مسامی که به مناسبت اعطای جایزه مدارس نمونه آلمان در حضور هرتسوگ (Herzog) رئیس جمهور آلمان برگزار شد، اظهار داشت در سی سال پیش موضوع اضطراری بودن وضعیت آموزش و تحصیل در آلمان مورد توجه قرار گرفت و اقدامات جدی برای مقابله با آن انجام گرفت، اما امروزه فقط به صورت لفظی و اظهارنظر زبانی موضوع مطرح می‌شود و از اقدامات جدی خبری نیست. بدین جهت لازم است با اشاره به روابط‌های بین‌المللی زمینه خلاقیت، نوآوری و اشتیاق در جوانان به وجود آید.

وی افزود آنچه امروز در قلب و معنی جوانان ما تپش و درخشندگی ایجاد نمی‌کند فردا نمی‌تواند در سالن‌های طراحی توسط اندیشمندان آلمانی محقق شود.

اتحادیه زبان‌شناسان آلمان نیز معتقد است باید جهت‌گیری امروز دانش، تحقیقات و تکنیک توأم با ابعاد اخلاقی بوده و این موضوع از بسط دبیرستان‌ها آغاز شود. خاصه آنکه طی سال‌های اخیر در اثر اشتباہات، ضعف‌ها و سامانه‌هایی که در سیاست آموزش مدارس رخ داده اثرات عمیقی را به وجود آورده که باید با تلاش فوق العاده معلم‌ها و والدین حبران شود. این اتحادیه می‌افزاید در سیاست

تحصیل و آموزش، تنها مسئله مالی مطرح نیست، بلکه لازم است ایده‌ها، خلاقیت‌ها، اعتماد و حسن نیت به کار آفتد. همچنین باید در سیاست پارلمانی این کشور در موضوع آموزش تغییرات اساسی ایجاد شود. این اتحادیه از اینکه گاه اعضاء پارلمان و سیاستمداران بر سر مسائل جنبی مانند کاهش مدت تحصیل در مدارس و یا اصلاح خط آلمانی مدت‌های مديدة بحث و گفتگو می‌کنند اما نسبت به چگونگی سیاست‌گذاری تحصیلی چاره‌اندیشی نمی‌شود اظهار نأسف کرده است.

رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - آلمان